

Η Εορτή της Εγέρσεως του Αγίου Λαζάρου στο Διαβατό Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Το Σάββατο 24 Απριλίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και Αγίου Ελευθερίου Διαβατού επί τη εορτή της Εγέρσεως του Αγίου και Δικαίου Φίλου του Χριστού Λαζάρου.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε στον εορτάζοντα εφημέριο της Ενορίας π. Λάζαρο Μουρατίδη.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Οίδα ότι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀνα-στάσει, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ». Στὴ Βηθανία μᾶς μετέφερε σήμε-ρα τὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα γιὰ νὰ μᾶς θυμίσει τὸ θαῦμα ποὺ ἐπιτέλεσε ὁ Χριστὸς λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ Πάθος του, τὸ θαῦμα τῆς ἀνα-στάσεως τοῦ φίλου του Λαζάρου.

Τὸ γεγονὸς εἶναι γνωστὸ σέ ὅλους μας, καί ὅλοι μας ξέρουμε τὸν λόγο γιὰ τὸν ὁποῖο ὁ Χριστὸς ἀνιστᾷ σήμερα ἓναν τετραήμερο νεκρό. Γι' αὐτὸ καί θὰ ἤθελα νὰ σταθοῦμε σέ ἓνα ἄλλο σημεῖο τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, σέ ἓνα σημεῖο τοῦ δια-λόγου τοῦ Ἰησοῦ μέ τῇ Μάρθα, τὴν ἀδελφή τοῦ Λαζάρου, ὁ ὁποῖος διδάσκει πολλὰ σέ ὅλους μας.

Ἡ Μάρθα ἦταν μία πιστή καί εὐ-σεβῆς γυναίκα, ποὺ γνώριζε καί σε-βόταν τὸν Χριστό καί ποὺ ἔκανε τὰ πάντα γιὰ τὸν περιποιηθεῖ καί νὰ τὸν ἀναπαύσει, κάθε φορά ποὺ βρι-σκόταν στό σπίτι τους. Καί σήμερα, ὅταν ἄκουσε ὅτι ἔρχεται ὁ Χριστός, ἔσπευσε νὰ τὸν ὑποδεχθεῖ καί νὰ ἐκφράσει τὸ παράπονό της, λέγο-ντας: «Ἄν ἦσουν, Κύριε, ἐδῶ, δέν θὰ πέθαινε ὁ ἀδελφός μου».

Ἡ Μάρθα ἀγνοεῖ τὸν λόγο τῆς καθυστερήσεως τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χρι-στός δέν καθυστέρησε ὅμως νὰ ἔλθει στὴ Βηθανία γιατί ἤθελε νὰ στερήσει τὸν Λάζαρο ἀπὸ τίς ἀδελ-φές του, οὔτε νὰ τίς βυθίσει στό πέν-θος. Γι' αὐτὸ καί τώρα, πρὶν νὰ

κάνει τό θαῦμα, προσπαθεῖ νά διδά-ξει στή Μάρθα καί σέ ὅλους ἐμᾶς τό ἀληθινό νόημα τῆς πί-στεως ἀλλά καί τό ἀληθινό νόημα τῆς ἀναστάσεως.

«Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀνα-στάσει, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ», ἀπα-ντᾷ ἡ Μάρθα, ὅταν ὁ Χριστός τήν ρωτᾷ ἂν πιστεύει στήν ἀνάστα-ση. «Γνωρίζω ὅτι θά ἀναστηθεῖ ὁ ἀδελ-φός μου στήν ἐσχάτη ἡμέρα, ὅταν θά ἀναστηθοῦν ὅλοι οἱ ἄν-θρωποι».

Ὁ Χριστός ὅμως δέν ἀναφέρεται στή μέλλουσα ἀνάσταση τῶν ἀν-θρώ-πων, ὅχι γιατί δέν τήν δέχεται, ἀλλά γιατί θέλει νά προετοιμάσει τή Μάρθα γιά τό θαῦμα πού σέ λίγο θά ἔκανε, ἀνιστώντας τόν φίλο του Λάζαρο. Συγχρόνως ὅμως θέλει νά διδάξει στή Μάρθα ὅτι ἡ πίστη δέν εἶναι κάτι πού ἀναφέρεται στό μέλ-λον, κάτι πού ἀφορᾷ τό μέλλον γενικά καί ἄόριστα. Ἡ πίστη εἶναι κάτι χειροπιαστό, κάτι μέ τό ὁποῖο ζοῦμε καθημερινά καί ρυθμίζει τή ζωή μας καί τή συμπεριφορά μας.

Ἡ ὁμολογία πίστεως τῆς Μάρθας γιά τή μελλοντική ἀνάσταση εἶναι πίστη καί ἐλπίδα ὅλων μας, ἀλλά γιά τούς περισσότερους ἀπό ἐμᾶς εἶναι τόσο μακρινή πίστη, ὥστε ἂν καί θά ἔπρεπε νά ἐπηρεάζει τή ζωή μας καί νά μᾶς κάνει νά σκεφτό-μαστε διαρκῶς πῶς θά πρέπει νά προετοιμαζόμαστε γιά νά ἀνα-στη-θοῦμε «εἰς ζωὴν αἰώνιον», ἐμεῖς τό ξεχνοῦμε ἢ καί τό ἀπωθοῦμε.

Γι' αὐτό καί ὁ Χριστός στήν ἀπά-ντηση τῆς Μάρθας ἀντιτείνει τό «ἐγώ εἰμί ἡ ἀνάστασις καί ἡ ζωή», λέγοντάς της μέ τόν τρόπο αὐτό ὅτι ἡ πίστη σέ Ἐκεῖνον εἶναι μία διαρκῆς καί καθημερινή πραγματι-κό-τητα, μία διαρκῆς καί καθημε-ρινή ἄσκηση σέ ὅλα τά γεγονότα τῆς ζωῆς μας.

Αὐτή τήν πίστη ζητᾷ καί ἀναμένει ἀπό ἐμᾶς ὁ Χριστός, γιατί αὐτή ἡ πίστη θά μᾶς κάνει νά τόν αἰσθα-νό-μεθα ὅπως μᾶς ὑποσχέθηκε, θά μᾶς κάνει νά τόν αἰσθανόμεθα «μεθ' ἡμῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν», νά τόν αἰσθανόμεθα δηλα-δή μαζί μας ὅλες τίς ἡμέρες τῆς ζωῆς μας.

Αὐτή ἡ πίστη θά μᾶς κάνει νά ἀντιμετωπίζουμε ὅλες τίς κατα-στά-σεις τῆς ζωῆς μας, ὅλες τίς δυσκολίες καί τούς πειρασμούς πού συναντοῦμε μέ τή δύναμη πού μᾶς δίδει ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ.

Αὐτή ἡ πίστη θά μᾶς κάνει νά μήν φοβούμεθα καί νά μήν δειλιάζουμε ὅ,τι καί ἂν ἐπιτρέψει ὁ Θεός νά μᾶς ἐπισκεφθεῖ στή ζωή μας γιά νά μᾶς δοκιμάσει, γιατί θά εἴμεθα βέβαιοι ὅτι «σύν τῷ πειρασμῷ» ὁ Θεός θά μᾶς δώσει «καί τήν ἑκβασιν αὐ-τοῦ».

Ἡ πίστη ὅμως αὐτή θά μᾶς κάνει καί πιό προσεκτικούς στή ζωή μας, γιατί ἡ αἴσθησις τῆς παρουσίας του θά μᾶς παρακινεῖ νά ζοῦμε σύμ-φωνα μέ τίς ἐντολές καί τό θέλημά του καί νά ἀποφεύγουμε κατὰ τό δυνατόν ὅτι μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό

Αυτόν καί θά μᾶς στερεῖ τή χάρη καί τήν εὐλογία του.

Ἐορτάζοντας καί φέτος τήν ἡμέ-ρα αὐτή στήν ἐνορία σας μετά ἀπό μία δύσκολη περίοδο, μία περίοδο δοκιμασίας γιά ὅλους μας ἐξαιτίας τῆς πανδημίας, ἡ ὁποία ἐλπίζουμε ὅτι μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ θά παρέλ-θει σύντομα, ἄς διδαχθοῦμε καί ἐμεῖς τό μάθημα τῆς πίστεως, τό ὁποῖο δίδει ὁ Χριστός στή Μάρθα, καί ἄς προσπαθήσουμε νά μετα-ποιή-σουμε τήν πίστη μας ἀπό ἀόριστη καί θεωρητική σέ πίστη ζῶσα στό πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο σταυρώθηκε καί ἀναστή-θη-κε γιά νά μᾶς λυτρώσει ἀπό τήν ἁμαρ-τία, ἀλλά εἶναι καί θέλει νά εἶναι παρών στή ζωή μας. Ἔτσι θά μπορέσουμε νά ζήσουμε καί τό Πά-θος καί τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί νά ζοῦμε σέ ὅλη μας τή ζωή «συσταυρούμενοι καί συνανι-στά-μενοι» μαζί του, ἐφαρμόζοντας τό θέλημα καί τίς ἐντολές του, γιά νά ἀξιωθοῦμε νά ἀναστηθοῦμε «εἰς ἀνάστασιν ζωῆς» κατά τήν ἡμέ-ρα τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Κυρίου μας.

Ἄς εὐχηθοῦμε σήμερα καί στόν ἀγαπητό μας π. Λάζαρο, ὁ ὁποῖος ἄγει τά ὀνομαστήριά του, νά ἔχει αὐτή τή δυνατή πίστη, τήν ἀκράδαντη πίστη, τήν ὁποία νά μεταφέρει καί νά μεταδίδει καί σέ ὅλους ἐσᾶς, γιατί ξέρω ὅτι ὅλοι περνοῦμε δοκιμασίες καί ἰδιαίτερα τήν περίοδο αὐτή, νά σᾶς ἐνισχύει μέ τή δική του πίστη, οὕτως ὥστε νά καταφεύγετε ὅλοι μέ πρῶτον ἐκεῖνον, τόν ποιμένα σας, στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, στήν ἀγάπη Ἐκείνου ὁ ὁποῖος σταυρώθηκε ἀλλά καί ἀναστήθηκε γιά ἐμᾶς, γιά νά μᾶς χαρίσει δύναμη καί ἐλπίδα σέ Ἐκεῖνον, πού εἶναι «ἡ ζωή καί ἡ ἀνάστασις».

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)